

Energi-,
Forsynings- og
Klimaministeriet

Energi-, Forsynings- og Klimaudvalget
Christiansborg
1240 København K

Ministeren

Dato
6. marts 2019

J nr. 2019-671

Energi-, Forsynings- og Klimaudvalget har i brev af d. 6. februar 2019 stillet mig følgende spørgsmål 198 alm. del, som jeg hermed skal besvare. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra udvalget.

Spørgsmål 198

Vil ministeren redegøre for alle ændringer i forholdene for ejere af eksisterende solcelleanlæg siden november 2012?

Svar

Spørgsmålet er forstået således, at der spørges til ændringer, som vedrører solcelleanlæg, der senest var nettilsluttet i november 2012. Nedenfor gennemgås ændringer inden for Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets ressortområde, som er møntet direkte på afregningen for eksisterende solcelleanlæg.

Det bemærkes, at flere større generelle politiske tiltag, som ikke er møntet direkte på afregningen af solcelleanlæg, også kan have betydning for forholdene for eksisterende solcelleanlæg. Disse tiltag er ikke medtaget i nærværende besvarelse. Det gælder eksempelvis PSO-aftalen fra november 2016 og nedsættelse af elafgiften som følge af energiaftalen fra juni 2018.

1. Lov nr. 1390 af d. 23. december 2012

Ikrafttrædelsen af lov nr. 1390 af d. 23. december 2012 ændrede på forholdene for eksisterende solcelleanlæg. Loven udmøntede Aftale mellem Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Venstre, Dansk Folkeparti, Enhedslisten og Det Konservative Folkeparti om strategi for solcelleanlæg og øvrige små vedvarende energi (VE)-anlæg af november 2012. Lovændringen medførte en afgrænsning af årsnettoafregning til en 20 års overgangsperiode, hvor solcelleejerne fortsat kan årsnettoafregne elafgift samt PSO-tarif. Denne overgangsperiode gælder således frem til og med d. 19. november 2032.

2. Tarifmodel 2.0

Branchens Tarifmodel 2.0, som det daværende Energitilsynet (i dag Forsyningstilsynet) tog til efterretning i juni 2015, ændrede blandt andet på den tidsbegrænsede rabatordning, der hidtil havde dannet grundlaget for opgørelsen af distributionstariffen (lokal nettarif), hvor distributionstariffen blev betalt af nettoforbruget. Rabatordningen blev ikke forlænget, hvilket betyder, at alle egenproducenter med Tarifmodel 2.0 skal betale distributionstarif af deres faktiske forbrug fra nettet (bruttoforbruget).

**Energi-, Forsynings- og
Klimaministeriet**

Stormgade 2-6
1470 København K

T: +45 3392 2800
E: efkm@efkm.dk

www.efkm.dk

Side 1/5

I tillæg hertil betaler egenproducenter en rådighedsbetaling til den lokale netvirksomhed, der enten er en fast betaling på 81,25 kr. (inkl. moms) om året, eller en variabel tarif, såfremt en elproduktionsmåler er installeret.

Med udrulningen af fjernaflæste elmålere er det endvidere muligt med den nye tarifmodel at tidsdifferentiere tarifferne, hvilket fx giver mulighed for at anvende højere tariffer i timer med spidslast end i timer med lavlast. Formålet med denne tarifmodel er at sikre, at elforbrugernes betaling for brugen af distributionsnettet bedre afspejler de omkostninger, som elforbrugeren påfører elnettet.

3. Afskaffelse af den timebaserede elafgiftsfritagelse for nye VE-anlæg

I 2017 blev den timebaserede elafgiftsfritagelse for nye VE-anlæg afskaffet ved lov nr. 1049 af d. 12. september 2017 (Lov om ændring af lov om afgift af elektricitet). Lovændringen betyder, at nye anlæg ikke kan komme på timenettoafregning. Dette medfører, at årsnettoafregnede solcelleanlægsejere efter den 20-årige overgangsperiodes udløb, *jf. afsnit 1*, vil overgå til øjebliksafregning (frem for at overgå til timenettoafregning). El-afgiftsfritagelsen for de årsnettoafregnede solcelleanlægsejere fastholdes derfor indtil 2032.

4. Flexafregning

I 2013 vedtog et bredt flertal i Folketinget en ændring af elforsyningsloven, der dannede grundlaget for bekendtgørelsen om fjernaflæste elmålere. I bekendtgørelsen, som blev forelagt Folketingets Klima-, Energi- og Bygningsudvalg, blev det fastsat, at der inden udgangen af 2020 skulle udrulles fjernaflæste elmålere - og dermed også flexafregning - til alle elforbrugere, herunder også til solcelleejerne. Udrulningen af fjernaflæste målere følger desuden EU's eldirektiv.

De første årsnettoafregnede egenproducenter kunne overgå til flexafregning fra d. 1. januar 2019. Flexafregning vil løbende blive udrullet i henhold til de enkelte netvirksomheders udrulningsplaner.

For årsnettoafregnede solcelleejeres vedkommende ændrer flexafregning ikke på afregningen af PSO-tariffen og elafgiften, men kun på afregning af selve momsen og en eventuel forskel i køb- og salgspris af strøm, fordi forbrug og produktion nu afregnes hver for sig. Elafgiften samt PSO-tariffen forbliver således årsnettoafregnet. Langt de fleste årsnettoafregnede solcelleejere vil dog have en meromkostning på ca. 200-500 kr. om året ved overgangen til flexafregning. Denne meromkostning fremkommer af to elementer: 1) forventet prisforskel på købs- og salgspris af strøm og 2) moms på køb af strøm.

Energistyrelsen har udarbejdet et beregningseksempel på et gennemsnitsanlæg fra 2012. I gennemsnitseksemplet er meromkostningen ved overgangen til flexafregning estimeret til 406 kr., mens den fortsatte fordel ift. en almindelig elforbruger er estimeret til 7.173 kr.

Jeg nedsatte i efteråret 2017 en arbejdsgruppe, der skulle se på, om der kunne findes en løsning, der gav solcelleejere med årsbaseret nettoafregning de samme vilkår som i dag, uden at andre kunder måtte sidde tilbage med regningen. Konklusionen på arbejdet var, at solcelleejerne, uanset flexafregning, fremover vil skulle betale moms af el-indkøbet. Det fulgte af en afgørelse fra Landsskatteretten fra 2016, som bl.a. betød, at praksis vedrørende momsbetalingen af elektricitet leveret til og fra eget solcelleanlæg fremadrettet skulle ændres, *jf. afsnit 5*. Derudover kunne en række alternative løsningsmodeller til flexafregning for solcelleejere ikke lade sig gøre på grund af EU-reglerne om statsstøtte og moms.

5. Skattestyrelsens løbende justering af praksis på baggrund af bindende svar fra Skatterådet og afgørelser fra Landsskatteretten

Der er derudover sket en række ændringer på Skatteministeriets område, som har haft indflydelse på forholdene for eksisterende solcelleejere. Jeg har derfor oversendt spørgsmålet til Skatteministeriet, som har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig.

Skattestyrelsen er forpligtet til løbende at justere sin praksis på baggrund af bindende svar fra Skatterådet, kendelser fra Landsskatteretten, domme fra nationale domstole samt domme fra EU-Domstolen. Skattestyrelsen udmelder derfor løbende praksisændringer via såkaldte styresignaler.

Skattestyrelsen har sendt følgende redegørelse om praksisændringer på momsområdet, hvortil jeg kan henholde mig:

"I SKM2011.686.SR og SKM2011.830.SR fandt Skatterådet, at et vedvarende energianlæg i form af en husstandsvindmølle, som knytter sig til en husstand, er økonomisk virksomhed, og at man frivilligt kan lade sig momsregistrere for aktiviteten, såfremt der forventes et nettosalg af el fra husstandsvindmøllen.

Denne praksis blev dog skærpet i SKM2012.392.SR, SKM2012.393.SR, SKM2012.394.SR og SKM2012.395, hvor Skatterådet svarede, at solcelleanlæg, som skal tilvejebringe husstandens private elforbrug, og hvor eventuel overskydende el-produktion skal sælges til nettet, ikke kan anses for at være selvstændig økonomisk virksomhed i henhold til momsloven. Spørgerne kan derfor ikke lade sig momsregistrere for aktiviteten med at tilvejebringe vedvarende energi.

Denne skærpelse af praksis blev udmeldt i styresignal SKM2013.23.SKAT d. 9. januar 2013.

EU-Domstolen afsagde d. 20. juni 2013 dom i sag C-219/12, Fuchs, om, at driften af et solcelleanlæg, som er placeret på eller i nærheden af en beboelsesejendom, og som er udformet således, at mængden af produceret elektricitet for det første altid er mindre end den samlede mængde elektricitet, som operatøren forbruger

privat, og for det andet leveres til nettet mod indtægter af en vis varig karakter, er omfattet af begrebet "økonomisk aktivitet", som omhandlet i 6. momsdirektivs artikel 4, stk. 1 og 2.

På den baggrund lempede Skatterådet igen praksis i SKM2013.654.SR, hvor Skatterådet bekræftede, at spørger kan anses for at drive selvstændig økonomisk virksomhed i henhold til momsloven vedrørende en vindmølle, der er tilsluttet stuehuset på en ejendom, og hvor overskudsproduktionen vil blive solgt til elnettet. Spørger kan derfor momsregistreres og tage momsfradrag ved anskaffelse af vindmøllen.

Den lempede praksis som følge af EU-Domstolens dom af d. 20. juni 2013 i sag C-219/12, Fuchs, blev udmeldt i styresignal SKM2013.818.SKAT. Styresignalet ophævede styresignal SKM2013.23.SKAT af 9. januar 2013.

I SKM2016.484.LSR traf Landsskatteretten afgørelse om, at levering af elektricitet fra et solcelleanlæg, der er omfattet af den gamle ordning med nettoafregning af el på årsbasis, anses for selvstændig økonomisk virksomhed med levering af elektricitet mod vederlag. Der kan således ikke stilles krav om, at produktionen af elektricitet på årsbasis er større end forbruget, før der kan ske momsregistrering.

Denne ændrede praksis blev udmeldt i styresignal SKM2018.638.SKTST og trådte i kraft d. 1. januar 2019.

Det fremgår bl.a. af styresignalet, at der skal betales "bytt moms" af den elektricitet, der er leveret til elhandelsselskabet mod vederlag i andet end penge – her er betalingen sket i form af anden elektricitet. Ved byttehandler er momsgrundlaget for det, der gives i bytte, værdien af det, der tages i bytte uden de afgifter, som egenproducenterne er fritaget for at betale.

Det fremgår af momslovens § 46, stk. 1, nr. 11, at afgiften påhviler aftageren af varer og ydelser, når aftageren er en afgiftspligtig person her i landet, der er videreforhandler af elektricitet, dvs. at der gælder en omvendt betalingspligt. Det er således elhandelsselskabet, som skal opgøre og afregne moms.

Efter Skattestyrelsens opfattelse betyder praksisændringen i SKM2016.484.LSR, at elhandelsselskaberne fra d. 1. januar 2019 skal:

- opgøre og afregne moms af den elektricitet, som de momsregistrerede anlægsejere leverer til elhandelsselskabet. Denne levering omfatter både elektricitet, som anlægsejeren modtager betaling for i form af penge og den elektricitet, som anlægsejeren modtager betaling for i form af anden elektricitet. Elhandelsselskaberne kan fratække den opgjorte og afregnede moms som købsmoms.

- opgøre og afregne salgsmoms af den elektricitet, som sælges til både momsregistrerede og ikke-momsregistrerede anlægsejerne. Denne levering omfatter både elektricitet, som anlægsejeren betaler for i form af penge, og den elektricitet, som anlægsejeren betaler for i form af anden elektricitet. Den momsregistrerede anlægsejer kan ikke fratække den opkrævede moms som købsmoms, når elektriciteten er forbrugt af den private husstand.

Styresignal SKM2018.638.SKTST beskriver endvidere ændring af praksis for opgørelse af udtagningsmoms vedrørende disse anlæg, jf. Landsskatterettens afgørelser i SKM2017.266.LSR og SKM2017.267.LSR.

Efter praksis skulle der ved beregning af fremstillingsprisen i udtagningssituationen, jf. momslovens § 28, stk. 1, anvendes en fast afskrivningsperiode på fem år for solcelleanlægget og husstandsvindmøllen.

Landsskatteretten traf afgørelse om, at der ved opgørelse af fremstillingsprisen skal tages udgangspunkt i den faktiske fremstillingspris, herunder den faktiske leve- og brugstid for solcelleanlægget/husstandsvindmøllen. Hvis den faktiske leve- og brugstid er mere end fem år, vil det give et mindre momsbergningsgrundlag, og dermed en mindre momsbetaling, end hidtil.”

Med venlig hilsen

Lars Chr. Lilleholt